

ves tankcsata dúl Debrecentől délre, melynek kimenetele nagy biztonsággal megjósolható. Figyelmeztetett, hogy a szovjet erők két nap alatt elérhetik Budapestet. A politikai és a katonai helyzet reménytelenségét Lakatos és Hennyey Gusztáv külügyminiszter is megerősítette.

Az ülést délben félbeszakították, hogy Horthy – Lakatos és Hennyey kíséretében – megtarthassa találkozóját Veesenmayerral. A személyes csapástól felindultan Horthy először azzal vádolta a német követet, hogy elraboltatta a fiát, és azzal fenyegetőzött, hogy túszként fogva tartja őt a fia biztonságos visszatéréséig. Aztán előadta döntését, hogy elfogadja a fegyverszünetet, s a proklamációjában szereplő érvekre hivatkozott. Veesenmayer kérte, hogy konzultáljon a Führerrel, és Horthy nagy meglepetésére bejelentette, hogy éppen megérkezett Rudolf Rahn, Hitler különmegbízottja, azzal a különleges feladattal, hogy „csökkentse a feszültséget... és kompromisszumot találjon”. Habár Horthy, alighanem udvariasságból, beleegyezett abba, hogy találkozzék Rahnnal, menye sürgetésére azt is eldöntötte, hogy igyekszik végrehajtani az eredeti tervet, és felolvastatja proklamációját a rádióban. Az utóbbi lépést a megállapodás szerint sikeresen végrehajtották, hála Hlatky Endre erőfeszítéseinek.¹⁸

13 óra körül, mialatt a proklamációt a magyar rádióban felolvasták, Horthy fogadta Rahnt. Habár mély benyomást tett rá a német különmegbízott „megértése”, Horthy újra megerősítette döntését, és kifejezte reményét, hogy nem kerül sor fegyveres összecsapásra a korábbi fegyverbarátok között, és hogy a németeknek lehetővé teszik a békés visszavonulást. A megbeszélés barátságos hangnemben ért véget, noha félreértés történt a jövőbeli érintkezést illetően. Rahn nem tartott több megbeszélést Horthyval, de állandó kapcsolatban maradt a magyar kormány tagjaival, különösen Lakatossal, Szálasi másnapi hatalomátvételéig, amíg a helyzet nem tisztázódott.¹⁹

Proklamációjában a kormányzó tájékoztatta a nemzetet arról, hogy a háborút, melybe Magyarország földrajzi helyzete miatt és német nyomásra kényszerült bele, elvesztették, és hogy a Harmadik Birodalomra elkerülhetetlen vereség vár. Ezután felsorolta a bűnöket, melyeket Németország követett el Magyarországgal szemben, ideértve a magyar csapatoknak az ő kívánsága ellenére történt harctérre küldését és a Gestapo meg az SS által elkövetett számtalan túlkapást a megszállás után. Hangsúlyozta a németek cinkosságát Bakay tábornok elrablásában és a nyilaspuccs előkészületeiben. A zsidókérdésről Horthy a következőket mondta: „A német megszállás védelme alatt a Gestapo az általa e téren másutt is követett módszerek alkalmazásával kezébe vette a zsidókérdésnek az embe-riesség követelményeivel ellenkező, ismert módon való intézését.”

A proklamáció felolvasása után az adás Horthynak a magyar fegyveres